Bestuur en medewerkers van Hospice Duin- en Bollenstreek wensen u een voorspoedig 2011

HOSPICE
DUIN- EN BOLLENSTREEK

NIEUWSBRIEF

Voorwoord

Van het jaar 2010 zijn inmiddels drie kwartalen achter de rug. De bezetting van ons hospice is in deze periode stabiel en hoog. Een gemiddeld percentage van boven de 75 procent geeft aan dat ook in dit lopende jaar kan worden vastgesteld dat het Hospice Duin- en Bollenstreek voor onze regio in een behoefte voorziet.
We blikten terug en gaven een beknopt beeld van de belangrijkste cijfers en activiteiten. In totaal verzorgden we de opname van 69 gasten die op waardige wijze de resterende tijd van hun leven in ons thuis konden doorbrengen. In de Weekendkrant verschenen zes weken achter elkaar mooie interviews met verschillende, nauw bij het hospice, betrokkenen. Eén daarvan was met de voorzitter van de Stichting Vrienden van het Hospice, Wim van den Ende. Hij was al lange tijd ernstig ziek en is op 5 oktober overleden. Wim heeft veel voor het hospice betekend.
De serie artikelen heeft veel publiciteit opgeleverd. Talrijke reacties, met als uitvloeisel daarvan een forse toename van het aantal vrienden en mooie financiële toezeggingen.
Ook bij de Stichting Hospice Duin- en Bollenstreek kwam weer een aantal donaties binnen. Aangezet door sommige donateurs die hier gebruik van maken wil ik nog eens de aandacht vestigen op de mogelijkheid van periodieke schenkingen. Een toegezegde schenking over een periode van 5 jaar, vastgelegd in een notariële acte, maakt deze donaties voor 100% aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.
Naast de financiële ondersteuning is het ook geweldig vast te stellen hoeveel hartverwarmende reacties er bij het team, de vrijwilligers en bestuursleden binnenkomen. Zowel van naaste familieleden als van de vele mensen uit onze nabijheid die begrijpen hoe belangrijk en eigenlijk onmisbaar het hospice is.
Veel waardering is er voor het werk van de vrijwilligers. Dat mag nog eens extra blijken uit het feit dat het fonds Nuts Ohra heeft toegezegd de kosten van de jaarafsluiting met al onze vrijwilligers, die op een bijzondere wijze zal plaatsvinden, voor haar rekening te willen nemen. Een niet geringe erkenning van de grote waarde die de inzet van al deze vrijwillige medewerkers voor ons hospice heeft.
Veel dank blijven we verschuldigd aan al diegenen die zich, op welke wijze dan ook, inzetten voor het goed laten functioneren van het hospice. Het in stand houden van een 'thuis' waar onze gasten waardig kunnen verblijven, wordt door hen allen als belangrijk ervaren.

J.W.Plug
Voorzitter Stichting Exloitatie
Hospice Duin- en Bollenstreek

In memoriam Wim van den Ende

Op 5 oktober j.l. is Wim van den Ende op 62-jarige leeftijd overleden. Wim was sinds 2004 voorzitter van de Stichting Vrienden van het Hospice. Mede dankzij zijn inzet is het hospice een warm, gastvrij en voor iedereen toegankelijk huis geworden met een groot draagvlak in de regio Duin- en Bollenstreek. Als lid van de kunstcommissie heeft hij samen met enkele vrijwilligers gezorgd voor mooie en warme kunst in het hospice. De prachtige ramen in de stiltekamer, gemaakt door Peter Vormer, zijn er gekomen op zijn initiatief. Wim was al enige tijd ziek, maar bleef tot het laatst toe betrokken bij het hospice. Daarvan getuigt ook het interview dat begin augustus in de Weekendkrant verscheen (zie elders in deze nieuwsbrief). Het hospice is Wim zeer erkentelijk voor zijn inzet en betrokkenheid. We zullen hem missen. De ramen in de stiltekamer zullen een herinnering aan hem blijven.

Aanbevolen literatuur

'Contrapunt'

Door Anna Enquist

In veel van het werk van Anna Enquist (pseudoniem voor Christa Widlund) gaat het over moeders en kinderen. Over verlies in figuurlijke zin doordat kinderen opgroeien en uitvliegen. Al eerder schreef Anna Enquist (1945) over het verlies van een kind in letterlijke zin. Dat was in haar debuutroman 'Het Meesterstuk' (1994). Zij beschreef dit verlies zo beeldend dat 'lotgenoten', moeders die een kind verloren hadden, herkenning vonden en haar daarover schreven. 'Het Meesterstuk' is echter fictie. In 2001 werd ook voor Anna Enquist het verlies van een kind werkelijkheid. Zij verloor haar dochter bij een verkeersongeluk. Omdat de schrijfster van mening is dat schrijvers moeten schrijven over dat wat hen bezighoudt, in haar geval dus na augustus 2001 de dood van haar dochter, wijdde zij eerst een monoloog (2003) en later een dichtbundel ('Tussentijd', 2004) aan dit verlies.

In 'Contrapunt' zit een vrouw aan haar piano en studeert op de zeer complexe Goldbergvariaties van Bach. Terwijl zij speelt, noteert zij herinneringen aan haar dochter die de muziek bij haar oproept. De pianostudie werkt voor de schrijfster als een verdovend middel en de muziek helpt haar woorden te vinden. Door de variaties onder de knie te krijgen, te temmen, krijgt zij ook grip op haar verleden. De woorden komen en aan elke variatie en de begin- en eindaria hangt zij een herinnering, fragmentarisch en in niet chronologische volgorde, op van haar overleden dochter. Elk hoofdstuk roept, evenals bij de muziek van Bach, een eigen sfeer op. In haar roman probeert Anna Enquist verschillende verhaallijnen (de herinneringen) en verschillende stemmen en tegenstemmen (de muziek) met elkaar te verbinden. Het is in het begin even zoeken als lezer naar de duidelijkheid van de compositie van de roman. Zeker als de Goldbergvariaties geen gesneden koek voor je zijn. Het went snel en het nu en dan afdraaien van de muziek is een mooie ondersteuning.

Een tweede punt waar je als lezer aan moet wennen is de afstandelijke vorm die de schrijfster gebruikt als het over haarzelf, de vrouw, of haar dochter gaat. Maar al lezende begrijp je waarom de schrijfster hiervoor heeft gekozen. Immers, na het verschijnen van haar bundel 'Tussentijd' heeft zij veel kritiek ontvangen; men verweet haar veel te pathetisch te zijn.

Zij wilde in 'Contrapunt' afstand bewaren, juist alle sentimentaliteit vermijden. Door de zakelijke uiteenzettingen over de muziek zijn de ontroerende momenten goed gedoseerd.

'Contrapunt' is naast een verhaal over zeer inspannende pianostudie en een moeizame rouwverwerking, ook een kijkje in het leven van Bach. Het lezen zeer zeker waard.

'Contrapunt'
Anna Enquist
Uitgeverij De Arbeiderspers
ISBN 978 90 295 6675 9

Dhr. en mevr. Van Rooijen zamelden ter gelegenheid van hun 40-jarig huwelijk geld in voor het hospice. Zij overhandigen een cheque van 1000,- euro aan de penningmeester van de St. Vrienden.

donaties juni t/m november 2010

Roparun	€ 6.400,00
Erven G. Weijers	€ 500,00
Rabobank Leiden	€ 400,00
Erven F. Lageman	€ 100,00
T. Zandbergen	€ 250,00
Ch. Hijnen	€ 100,00
J. Compier	€ 50,00
L. Peddemoors	€ 50,00
Erven Zandbergen	€ 500,00
T. Perfors - de Boer	€ 1.000,00
C. Dekker - van Rossum	€ 50,00
Evangelie Gemeente Hillegom	€ 50,00
Fam. Van Risp	€ 500,00
M. v.d. Putten	€ 75,00
Mevr. Visser - Strijbos	€ 100,00
PKN Hillegom (opbrengst loterij)	€ 1750,00
P.L. den Boer Lisse	€ 20,00
B. van Leeuwen S'heim	€ 75,00
M.C. van Beek-Rodewijk Oude W.	€ 200,00
Diaconie Prot. Gem. S'heim (opbrengst collectes PKN)	€ 588,99
Diaconie Prot. Gem. Warmond (collecte)	€ 77,60
Farlake Consultant S'heim	€ 100,00
E.W. Pera S'heim	€ 25,00
Diaconie Prot. Gem. Warmond (collecte)	€ 83,79
Mevr. J.C Horsthuis N'wijkerhout	€ 500,00
Familie de Jong Rijnsburg	€ 271,50
Mevr. D.S. Buitenweg Harderwijk	€ 20,00
G. Reidinga Hillegom	€ 100,00
C. van Loon Beinsdorp	€ 20,00
W. Hogeveen Rotterdam	€ 25,00
De heer en mevr. Van Rooijen Lisse	€ 1000,00
C. Jansen Utrecht	€ 40,00
PCI Lisse	€ 500,00
Erven A. van Beek	€ 96,50

PALLIATIEVE ZORG, SAMEN ZORGEN

Op dinsdag 5 oktober ondertekenden bestuurders van verschillende zorginstellingen in de regio een visiedocument. De samenwerkende partijen streven hiermee naar het bieden van een zo hoog mogelijke kwaliteit van zorg aan mensen met een levensbedreigende ziekte waarbij geen kans meer is op genezing.
Uitgangspunt van de regiovisie is dat de wensen en behoeften van de patiënt en diens naasten centraal staan. Op basis van die wensen en behoeften moet een patiënt kunnen kiezen waar hij of zij wil verblijven in de laatste levensfase. Dat moet hij kunnen doen op basis van heldere en objectieve informatie. Daarnaast moeten palliatieve zorg en behandeling worden verleend door goed geschoolde professionals en vrijwilligers.
De regiovisie is ondertekend door partners in het Netwerk Palliatieve Zorg Zuid-Holland Noord: de (thuis)zorgorganisaties ActiVite, Alle®Zorg en WWZ Mariënstaete Valent; de hospices Issoria, Alphen-Nieuwkoop, Duin-en Bollenstreek en Katwijk, de palliatieve unit in Verpleeghuis Leythenrode, het St. Elisabeth Gasthuishof, het LUMC, het Diaconessenhuis en het Rijnland Ziekenhuis, de Vrijwilligers Palliatieve Terminale Thuiszorg, het Integraal Kankercentrum West en het Zorgkantoor Zorg en Zekerheid. Els van Berkel, netwerkcoördinator: "Met de ondertekening van de regiovisie heeft het Netwerk sinds de start ruim 5 jaar geleden, een grote professionele slag gemaakt!"

Internationale Dag van de Palliatieve Zorg

De ondertekening vond mede plaats in het kader van de Internationale Dag van de Palliatieve Zorg (IDPZ) op 9 oktober 2010. Hospice Duin-en Bollenstreek heeft deze dag ook aangegrepen om aandacht te vragen voor de palliatieve zorg. Wij hebben op zaterdag 9 oktober 2010, in samenwerking met Service Apotheek Sassenheim, een informatiemiddag georganiseerd. Het Nederlandse thema van de IDPZ was dit jaar 'Palliatieve zorg, samen zorgen'. Hiermee wordt benadrukt dat samenwerking tussen zorg- en hulpverleners, zorginstellingen, de overheid en patiënten en hun naasten, heel belangrijk is voor de kwaliteit van zorg.
Service Apotheek Sassenheim ondersteunt het hospice in het geven van zorg op maat onder andere door het bereiden van specifieke medicatie ten behoeve van palliatieve zorg. Door frequent overleg tussen apotheek, huisarts en verpleegkundigen wordt getracht het medicatiebeleid zo optimaal mogelijk te houden, zodat de patiënt zo comfortabel mogelijk kan zijn. Service Apotheek Sassenheim stelde haar deuren open en gaf informatie over de bereiding van diverse middelen die veelvuldig in de palliatieve terminale zorg worden ingezet. Medewerkers van Hospice Duin- en Bollenstreek waren aanwezig om advies en informatie te geven, indien gewenst persoonlijk, over de ondersteuning bij palliatief terminale zorg.

Een gast aan het woord

Mevrouw van Leeuwen, 64 jaar oud, is sinds enige weken in het hospice. Naar aanleiding van de ervaring die haar zwager eerder in een hospice had opgedaan, nam mevrouw van Leeuwen zich voor dat wanneer haar iets zou overkomen, zij dit ook zo zou willen.

En het is haar overkomen…

in een zeer snel proces. Enige weken geleden was er ogenschijnlijk nog niet veel aan de hand. Wel had zij gedurende enige tijd een lastige pijn in haar zij. Na fysiotherapie, uitgebreid doktersonderzoek en een echo in het ziekenhuis luidde de diagnose galblaasklachten en een noodzakelijke operatie in het vooruitzicht. Mevrouw van Leeuwen had twijfels want haar verhaal klopte niet met de verhalen van anderen met een vergelijkbare diagnose. De avond voor de opname uitte zij haar angst en twijfel aan haar man. Welnee, dacht deze: "Je bent helemaal nagekeken, morgen wordt je geopereerd en de dag erna ben je weer thuis. Dan moet ik een kleine operatie aan mijn oog ondergaan en als we beiden zijn opgeknapt gaan we fijn met vakantie". Want dat was het plan. Na het verhuizen, inrichten en bewoonbaar maken van de nieuwe flat, zouden de heer en mevrouw van Leeuwen op reis gaan.

Gevoelens van woede en ongeloof

Na de operatie volgde 's avonds een gesprek met de chirurg, samen met haar echtgenoot en twee zonen. De dokter had moeite om het te vertellen. Deze vorm van kanker komt maar bij 1 op de 300 mensen voor. De schok was enorm; het bericht was nauwelijks te bevatten. Gevoelens van woede en ongeloof wisselden elkaar af. Maar de realiteit moest doordringen. De zonen die heel goed met elkaar kunnen opschieten en ook de schoondochters, hebben elkaar er doorheen gesleept. De familie is heel open geweest over wat haar is overkomen en heeft veel steun aan een paar goede vrienden die nabij staan en waarmee over alles gesproken kan worden. Ook met haar zuster heeft mevrouw van Leeuwen een sterke band. Er volgden nog een zware operatie en vier weken ziekenhuis. Haar man wordt in die tijd ook geopereerd en samen liggen ze in het Diaconessenhuis. Na een week thuis, verzorgd door haar zuster, kiest mevrouw van Leeuwen voor het hospice.

Het was wel wennen, vertelt ze. Met name de stilte. Op de lange avonden vindt mevrouw van Leeuwen het fijn met vrijwilligers en verpleegkundigen te kunnen praten. Zij heeft weinig naar het hospice meegenomen want mijnheer van Leeuwen moet thuis zijn eigen plek intact kunnen houden; zorgen voor de ander kenmerkt haar. Een foto van het gezin, kinderen, schoondochters en kleinkinderen en de rozenkrans van haar moeder zijn hier haar dierbaarste bezit en dat is genoeg.

Gouden ster aan de hemel

"Ik heb een fijn leven gehad", zegt mevrouw van Leeuwen. "We hebben geen grote problemen gekend. Met de jongens is het goed gegaan". Haar man komt 's morgens koffiedrinken en komt later op de dag nog een keer. De kleinkinderen zijn er regelmatig en tijdens een spelletje met plakken en knippen, maakt een van de kleinkinderen een mooie gouden ster en zegt: "Dat ben jij straks oma, een mooie gouden ster aan de hemel". Door de familie wordt een boek gemaakt over haar leven. Er worden allerlei vragen gesteld en mevrouw van Leeuwen geeft antwoord waarna een schoondochter met fraaie kalligrafische hand alles opschrijft. Het vijfde kleinkind is op komst en zal naar haar worden vernoemd.
Mevrouw van Leeuwen herinnert zich met ontroering dat een goede vriendin van haar afscheid nam met de woorden: "Goede reis". Ze vertelt rustig maar met emotie wat zij noemt "The story of my life". Wij vinden haar een moedige vrouw. Het is voor ons een voorrecht dit gesprek te hebben mogen voeren.
Mevrouw van Leeuwen is 2 november overleden.

Open Huis Hospice

Het is inmiddels uitgegroeid tot een traditie om één keer per jaar op een zomerse zaterdag het hospice open te stellen voor vrienden en belangstellenden. Dit jaar werd er op 26 juni Open Huis gehouden. Bijna 25 mensen hadden zich opgegeven om hieraan deel te nemen. In twee groepen werden zij door bestuursleden van de Stichting Vrienden geïnformeerd over de gang van zaken in het hospice, kregen zij de DVD te zien waarin de diverse aspecten van het hospice en de palliatieve zorg naar voren komen en kregen ze een rondleiding door de verschillende ruimtes en tuin.
Doordat één gastenkamer op dat moment niet bewoond was, kon ook deze kamer bewonderd worden. Er was veel enthousiasme over het mooie en gastvrije gebouw, de warme inrichting en de volop bloeiende tuin.
Volgend jaar zomer willen de Vrienden weer een dergelijke bijeenkomst organiseren. Mocht u daar belangstelling voor hebben dan kunt u zich alvast opgeven via e-mail: vrienden@hospiceduinenbollenstreek.nl of telefonisch: 0252 222877. U krijgt dan t.z.t. bericht over tijd en datum.

Een hospice in Cagliari, Sardinië

Carine Atzei, vrijwilligster in het Hospice Duin- en Bollenstreek, brengt veel tijd door bij haar familie in Italië. Tijdens haar laatste bezoek in juni van dit jaar maakte zij van nabij kennis met het hospice in Cagliari op Sardinië. Een verslag van haar ervaringen.

Wie had dat gedacht: dat ik tijdens mijn verblijf op Sardinië zou 'werken' in een hospice...Helaas, één van mijn zwagers was daar opgenomen in het laatste stadium van longkanker en om mijn schoonzus en haar gezin wat te ontlasten heb ik ook een aantal uren in het hospice bij hem doorgebracht. Hij had bijna continu verzorging nodig en hoewel er twee verpleegkundigen 24 uur per dag aanwezig zijn, wordt hulp van de familie bijzonder op prijs gesteld. Dit gaf mij ook de gelegenheid om van dichtbij te zien hoe dit hospice in Italië functioneert. Het hospice in Torre delle Stelle is

prachtig, met 18 kamers op twee verdiepingen. Veel groter dus dan wat wij gewend zijn. Het heeft ook meer medisch personeel: dokter Lai, de directeur, is oncoloog en tijdens de normale werkuren altijd aanwezig, net zoals de coördinatoren bij ons. Verder behoort tot het vaste personeel nog een anesthesist die de pijnbestrijding begeleidt, een fysiotherapeut, een geestelijk begeleider en op iedere verdieping van negen kamers twee verpleegkundigen. De rol van de vrijwilligers blijft beperkt tot het rondbrengen van leesmateriaal, af en toe een gesprek of het verlenen van bijstand als er geen familieleden of vrienden beschikbaar zijn. Het is de bedoeling dat hun rol uitgebreid gaat worden, maar hoe, dat is nog niet bekend. Het is dus meer een 'gemedicaliseerd' hospice. Er wordt volop gewerkt met infusen, niet alleen voor de vochthuishouding maar er wordt ook kunstmatige voeding via het infuus gegeven. De 'gasten' zijn hier dan ook meer patiënten en het komt regelmatig voor dat de mensen zodanig opknappen dat ze tijdelijk naar huis terug gaan.

Mijn algemene indruk van het hospice was zeer positief: het personeel was bijzonder gemotiveerd en altijd vriendelijk, het huis zag er prachtig uit met mooie gemeenschappelijke ruimtes, een keuken op iedere verdieping waar familieleden eventueel de favoriete maaltijden van hun geliefden klaar kunnen maken en zelfs een bibliotheek. De familieleden met wie ik gesproken heb, ook van andere gasten dan mijn zwager, waren allemaal vooral verrast door de geweldige sfeer die in het huis heerst en de toewijding van het personeel. Helaas is mijn zwager op 11 juni overleden.

Een korte geschiedenis van het Italiaanse hospice

Het eerste hospice in Italië werd in 1987 in Brescia, in het noorden van het land, opgericht naar het model van de Britse hospices. In 1991 werd in Milaan een hospice geopend als aanvulling op de al jaren bestaande terminale thuiszorg. Dit voorbeeld wordt in steeds meer plaatsen gevolgd met als resultaat dat er in Italië nu al 164 hospices zijn, een aantal dat zich voortdurend uitbreidt. Volgens de laatst bekende cijfers uit 2007 vallen de hospices qua verantwoordelijkheid en financiering grotendeels (68%) onder de regels van de openbare gezondheidszorg. 23% zijn privéklinieken en de overige 7% zijn opgericht door non-profit organisaties. De hospices staan over het algemeen vlakbij een – meestal oncologisch - ziekenhuis en maken voor schoonmaken en eten gebruik van de diensten van dit ziekenhuis.

De doelstellingen zijn simpelweg omschreven als:

- Controleren van de pijn waar nodig
- Controleren en, waar mogelijk, corrigeren van andere symptomen
- Het geven van geestelijke bijstand

De bedoeling van het hospice op Sardinië is dat de opname wordt afgewisseld met verblijf thuis, een fundamenteel verschil met de Nederlandse hospices.

De criteria voor opname zijn:

- De patiënt moet uitbehandeld zijn
- Toediening van palliatieve middelen moet noodzakelijk zijn
- Leeftijd: 18 jaar en ouder
- Een levensverwachting van minder dan 6 maanden
- Aanwezigheid van familieleden of vrienden die, voor het geestelijke welzijn van de patiënt, naast het medische team hulp verlenen. Is deze hulp niet aanwezig, dan kan gezocht worden naar een vrijwilliger die deze taak op zich neemt.

Deze laatste twee punten zijn anders dan bij ons.

Vrijwilliger in beeld

Zonder vrijwilligers kan het hospice niet bestaan. Op dit moment zijn er 70 vrijwilligers in de zorg werkzaam en verzorgen negen OM vrijwilligers (OM staat voor overige medewerkers) alle bijkomende werkzaamheden in en om het hospice. In de komende edities brengen we ze graag in beeld.

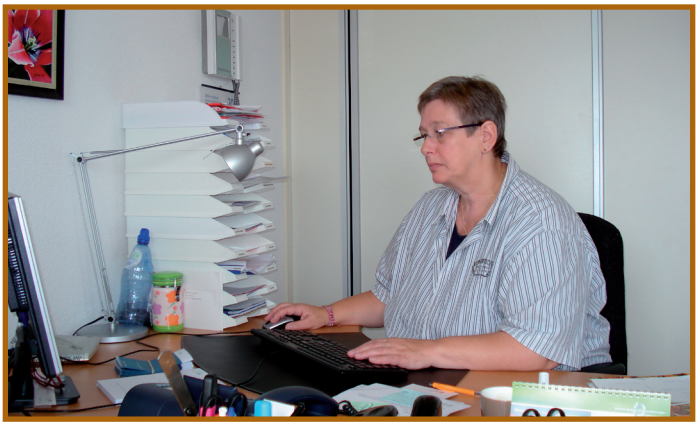

Marja van Leeuwen verzorgt de administratie

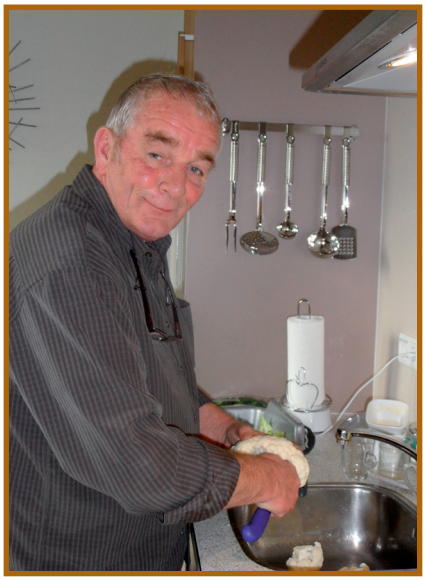

Nico van Wieringen is één van de nieuwe vrijwilligers van de kookdienst

In gesprek met vrijwilliger Pieta Landweer

Pieta Landweer is in de beginperiode van het hospice werkzaam geweest als coördinator. Met pijn in het hart stopte ze, omdat ze elders een tijdelijke baan kreeg aangeboden die beter aansloot bij haar opleiding. Inmiddels is ze tot haar grote genoegen als vrijwillig geestelijk verzorger weer actief in het hospice. Oorspronkelijk begon Pieta als verpleegkundige in de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking en dementerenden. Later gaf ze trainingen en les binnen de gezondheidszorg. In een managementbaan in de thuiszorg kon ze haar talent om te organiseren en te plannen wel kwijt, maar het bevredigde haar niet. Het ging toch teveel om cijfers en Pieta koos ervoor om een opleiding Theologie te doen bij InHolland in Amstelveen. Daar rondt ze binnenkort haar bachelor opleiding af.

Bij haar eerdere functies ging het vooral om het plegen van interventies: het regelen van de juiste zorg. Als geestelijk verzorger wordt een heel andere vaardigheid van haar aangesproken: er zijn. Of zoals Pieta het formuleert: "Je bent elkaar nabij". Pieta beschrijft het werk van een geestelijk verzorger als: "het ondersteunen bij vragen over leven en dood en mensen helpen hun eigen bronnen aan te boren. Bronnen die hen helpen het leven af te kunnen sluiten, op een manier die bij hen past. "

Kijken en luisteren naar wat de gast wil

Het tot steun zijn voor heel verschillende mensen, al dan niet gelovig, is voor Pieta een dankbare taak. Ze legt de nadruk op de bronnen waaruit iemand leeft. "Je moet goed leren kijken en luisteren naar wat de gast en de familie willen. Een goed aanknopingspunt is vaak wat men van thuis heeft meegenomen. Maar uiteraard

zal ook het levensverhaal duidelijk maken op welke wijze iemand troost kan vinden. Mooie teksten, soms een gedicht of een symbolische handeling zijn waardevol om samen stil te staan bij de situatie waarin men verkeert: een naderend afscheid. Soms gaat het contact heel diep, soms zijn de levensvragen te zwaar om aangeroerd te worden."

Terugkomst als geschenk

Ook in haar (Protestantse) kerk ondersteunt zij mensen die te maken hebben met een overlijden. In het hospice is ook een gepensioneerd priester, Leo Vosters, aanwezig. Pieta en Leo maken niet met iedere gast kennis. Wel worden de gasten vrijblijvend gewezen op de mogelijkheden. Als verpleegkundigen of vrijwilligers signaleren dat iemand behoefte heeft aan een gesprek, dan wordt nogmaals aangeboden om kennis te maken met Leo en Pieta. Pieta benadrukt dat ook niet-gelovigen er vaak baat bij hebben. In haar opleiding heeft ze geleerd om de verschillen tussen de religies niet te ontkennen, maar dat de passie in de godsbeleving hetzelfde is. De kennismaking met de verschillende bronnen van waaruit mensen leven, vindt Pieta zeer waardevol. Zij beschrijft haar terugkomst in het hospice als een bevestiging en een geschenk.

Aandacht voor het hospice in interviewreeks Weekendkrant

Op initiatief van het bestuur van de Stichting Vrienden van het Hospice is er tijdens de zomermaanden zes weken lang in de Weekendkrant van de Buijze pers een interview geplaatst met verschillende betrokkenen van het hospice. Het doel van deze interviews, afgenomen en uitgewerkt door Ingrid Nolet, was ten eerste het maatschappelijk draagvlak voor de palliatieve zorg te vergroten en het belang van deze zorg aan te tonen vanuit het hospice Duin- en Bollenstreek. Ten tweede hadden de artikelen ten doel de naamsbekendheid van de Stichting Vrienden te bevorderen en vrienden en donateurs te werven.

Het eerste interview in de Weekendkrant van 17 juli was met één van de gasten, Joke, en haar zus. Beiden gaven in dat gesprek aan hoe blij ze waren met de zorg en opvang in het hospice. Hoe ze hierdoor van een belangrijk stuk zorg verlost werden en zich weer konden richten op hun rollen als moeder, zuster en vriendin.
Diet van Hartingsveld, vrijwilliger in het hospice én in de thuissituatie, kwam in het tweede artikel aan het woord. Samen met Belinda, een dochter die haar moeder tot het einde toe thuis verzorgd heeft met behulp van vrijwilligers van de Vrijwillige Palliatieve Terminale Zorg Bollenstreek (VPTZ). Diet benadrukte de overeenkomsten en de verschillen tussen zorg in de thuissituatie en in het hospice.

Verpleegkundige Ineke Koning ging in het derde artikel in op de verschillende manieren waarop de gasten hun naderend sterven ervaren: van protest en boosheid tot aanvaarding. Zij ervaart het als een voorrecht in deze fase zo dichtbij de stervende te komen en toch te zorgen dat hij of zij de regie zo lang mogelijk in eigen handen houdt.

In het vierde interview kwam Evelien van Duin, manager van het hospice, aan het woord. Zij sloot aan bij de informatie van vrijwilliger Diet in het tweede artikel en legde uit dat de terminale zorg niet alleen in het hospice kan plaatsvinden, maar ook in de thuissituatie. Naast de 70 hospicevrijwilligers zijn er 20 thuiszorgvrijwilligers wier belangrijkste taak is de mantelzorger te ontlasten.

In de twee laatste interviews kwamen bestuursleden aan het woord: Wim van den Ende en Gees van Eik van de Stichting Vrienden van het Hospice en de voorzitter van de Stichting Exploitatie Hospice, Jan Willem Plug. Voor hen drieën is de toegankelijkheid van het hospice voor iedereen, ongeacht geloofsovertuiging of inkomen van het grootste belang. Daarvoor worden er donateurs en vrienden geworven. In 2009 is bijvoorbeeld bijgedragen aan 197 ligdagen van verschillende gasten; in totaal 5000 euro. Ook extraatjes als kerstpakketten, personeelsuitjes en de halfjaarlijkse herdenkingsbijeenkomsten worden uit de bijdragen van de Vrienden betaald.

Bovengenoemde artikelenreeks is door een groot aantal mensen gelezen. De sfeer en persoonlijke toets die Ingrid Nolet wist aan te brengen heeft velen aangesproken.
Ongetwijfeld is het hospice bij veel mensen in de Duin- en Bollenstreek (opnieuw) onder de aandacht gebracht. De aanmelding van bijna 50 nieuwe vrienden getuigt hiervan.

De interviews zijn te lezen op de website van het hospice: www.hospiceduinenbollenstreek.nl.
Op deze site kunt u zich ook opgeven als u vriend wilt worden. Maar een telefoontje naar 0252 222877 mag ook.

Opnamegegevens tweede en derde kwartaal 2010

Opnames:	34
Man:	16
Vrouw:	18
Gemiddelde leeftijd:	74,3 jaar
Overleden:	33
Ontslag:	1
Gemiddelde verblijfsduur:	24,75 dagen
Komende van thuis:	18
Komende uit ziekenhuis:	12
Komende uit verpleeg-verzorgingshuis:	4
Gemiddelde bedbezetting:	82,24 %
Zorginzet VPTZ thuis:	4 cliënten

Wanneer u er geen prijs op stelt deze nieuwsbrief te ontvangen, vernemen wij dit graag van u.
@: info@hospiceduinenbollenstreek.nl (bij voorkeur)
T: 0252 227139
F: 0252 225888

Vrienden van het Hospice

Het Hospice is grotendeels afhankelijk van sponsoring, giften en donaties.
Ook U kunt ons steunen door lid te worden van de Stichting Vrienden van het Hospice.
De minimale bijdrage is € 15,- per jaar. Mail uw aanmelding naar vrienden@hospiceduinenbollenstreek.nl of stuur onderstaande kaart in.

Vriendenkaart

Ja, ik meld mij aan als vriend van het Hospice.

Naam Dhr./Mevr. .....

Adres .....

Postcode/Woonplaats .....

Mijn jaarlijkse bijdrage is € ..... per jaar (minimaal € 15,-)

Datum ..-..-.... Handtekening .....

s.v.p. in een gefrankeerde enveloppe sturen aan:
Stichting Hospice Duin- en Bollenstreek
Hoofdstraat 51
2171 AR Sassenheim

Colofon
Opmaak en druk: Drukkerij Flora Lisse
Redactie: Iet Avis, Evelien van Duin, Gees van Eik, Anton Kuckartz, Lisette van der Lans, Annemine van de Roemer
Eindredactie: Tot en Met producties Lisse
Fotografie: Anton Kuckartz, Ellen Warmerdam

Drukkerij Flora en Tot en Met producties
zijn sponsor van de nieuwsbrief van het Hospice Duin- en Bollenstreek.
Aan deze uitgave werkten mee: Carine Atzei, Pieta Landweer, Mevr. Van Leeuwen, Jan Willem Plug.

Contactadres:
Hospice Duin- en Bollenstreek
Hoofdstraat 51
2171 AR Sassenheim
www.hospiceduinenbollenstreek.nl
@: info@hospiceduinenbollenstreek.nl
T: 0252 227139
F: 0252 225888

Stichting Vrienden
@: vrienden@hospiceduinenbollenstreek.nl
Bankrekening: 43.06.12.362
T: 0252 222877
M: 06 27286118